

सञ्चारो भेदनः कायः पेयः सर्वज्वरापहः ॥”
इति चिह्नादि ॥ ७६ ॥

अथ जीर्णज्वरे ।

“निदिग्धिकागमरकान्धतानां
कायं पिबेन्मिश्रितपिप्पलीकम् ।
जीर्णज्वरारोचककासप्रूल-
न्वासामिमान्दार्ढितपीनसेषु ॥
हन्ताङ्गमयं प्रायः सायं तेनायमिष्यते ॥”
इति निदिग्धादि ॥ ७७ ॥
“पिप्पलीचूर्णसंयुक्तः कायश्चिन्महोद्भवः ।
जीर्णज्वरकफध्नीं पञ्चशुलीकतोऽथवा ॥
कासाजीर्णरुचिन्वासहृत् पाण्डुकिमिरोगसुत् ॥ ७८ ॥

इति जीर्णज्वराधिकारः ॥ * ॥
अथ सन्ततादिज्वरे ।

“मधुकं चन्दनं सुस्तं धान्नी धान्यमुष्णीरकम् ।
क्रिमोद्भवा पटोलश्च कायं समधुशर्करम् ॥
ज्वरं पञ्चविधं हन्यात् सन्ततादां सुदारुणम् ।
वातिकं पित्तकक्षेव श्लेष्मिकं सान्निपातिकम् ॥
आमं विपाचयन्वाशु निरामं श्रमयन्वापि ॥”
इति मधुकादम् ॥ ७९ ॥

“कलिङ्गकाः पटोलश्च पत्रं कटुकरोहिणी ॥ ८० ॥
पटोलं शारिवासुस्तं पाठा कटुकरोहिणी ॥ ८१ ॥
निम्बं पटोलं त्रिफलं गन्धकीं मुस्तवत्सकौ ॥ ८२ ॥

किराततित्तमन्धतां चन्दनं विश्वभेषजम् ॥ ८३ ॥
गुडूचामलकं मुस्तम् ८४ अह्नोकोकसमापनाः ।
कषायः श्रमयन्वाशु पञ्च पञ्चविधान् ज्वरान् ॥
सन्ततं सततान्धेदुस्ततीयकचतुर्थकान् ।
गुडूचामुस्तधाचीर्णा कषायं समापनिकम् ॥
मुस्तामलकगुडूचौविश्वौषधकटुकारिकाकायः ॥
पीतः सकलाचूर्णः समधुश्लिषमज्वरं हन्ति ॥”
इति मुस्तादि ॥ ८५ ॥ * ॥

अथ तृतीयकज्वरे ।
“महौषधान्धतासुस्तचन्दनोष्णीरधान्यकैः ।
कायस्तृतीयकं हन्ति शर्करामधुयोजितः ॥”
इति महौषधादि ॥ ८६ ॥

अथ चातुर्थकज्वरे ।
“वासाधान्धतासुस्तधान्यनागरसाधितः ।
सितामधुयुतः कायश्चातुर्थकनिवारणः ॥” ८७ ॥
इति ज्वराधिकारः ॥ * ॥

अथ ज्वरातीसारे ।
“पाटिन्द्रयवभृन्मिस्तसुस्तपटुकाण्डताः ।
अयन्धाममतीसारं सज्वरं समहौषधाः ॥”
इति पाठादि ॥ ८८ ॥

“नागरातिविषामुस्तभृन्मिस्तान्धतवत्सकैः ।
सज्वरहरः कायः सर्वातीसारनाशनः ॥”
इति नागरादि ॥ ८९ ॥

“ह्रीवैरातिविषामुस्तविश्वधान्यकनागरैः ।
पिबेत् पिच्छाविषमन्त्रं शूलदोषामपाचनम् ॥
सरक्तं हन्यतीसारं सज्वरं वाय विज्वरम् ॥”
इति ह्रीवैरादि ॥ ९० ॥

“गुडूच्यतिविषाधान्यशुखीविश्वान्धबालकैः ।
पाठाभृन्मिस्तकुटजचन्दनोष्णीरपद्मकैः ॥
कषायः श्लीतलः पेयो ज्वरातीसारशान्तये ।
हस्तासारोचकच्छर्दिपिपासादाहनाशनः ॥”
इति गृहगुडूच्यदि ॥ ९१ ॥

“उष्णीरं बालकं सुस्तं धन्याकं विश्वभेषजम् ।
समङ्गा धातकी लोभं विश्वं दीपनपाचनम् ॥
हन्यरोचकपिच्छामं विषमं सातिवेदनम् ।
सशोणितमतीसारं सज्वरं वाय विज्वरम् ॥”
इति उष्णीरादि ॥ ९२ ॥

“पञ्चशुलीबलाविश्वगुडूचौमुस्तनागरैः ।
पाठाभृन्मिस्तह्रीवैरकुटजलकफलेः श्रुतम् ॥
हन्ति सर्वान्तीसारान् ज्वरदोषं वमिं तथा ।
सशूलोपद्रवं श्वांसं कासं हन्यात् सुदारुणम् ॥”
इति पञ्चशुल्यादि ॥ ९३ ॥

“कलिङ्गातिविषाशुखीकिराताम्यवासकम् ।
ज्वरातीसारसन्तापं नाशयेदविकल्पतः ॥”
इति कलिङ्गादि ॥ ९४ ॥
“वत्सकस्य फलं दाह रोहिणी गजपिप्पली ॥”
इति वत्सकादि ॥ ९५ ॥

“श्वदंष्ट्रा पिप्पलीधान्यं विश्वं पाठायमानिका ॥”
इति श्वदंष्ट्रादि ॥ ९६ ॥
“हावपेतौ सिद्धियोगौ श्लोकार्हनाभिभाषितौ ।
ज्वरातीसारशमनौ विशेषादाहनाशनौ ॥
नागरान्धताभृन्मिस्तविश्वबालकवत्सकैः ।
समुस्तातिविषोष्णीरैर्वरातीसारशुज्जलम् ॥”
इति नागरादि ॥ ९७ ॥

“मुस्तकविश्वतिविषापाठाभृन्मि-
वत्सकैः कायः ।
मकरन्दगर्भयुतो ज्वरातिसारौ जयेहोरौ ॥”
इति मुस्तादि ॥ ९८ ॥

“वनजलपाठातिविषापथ्योत्पलधान्य-
रोहिणीविश्वैः ।
सेन्द्रयवैः श्रुतमन्धः सातीसारं ज्वरं जयति ॥”
इति वनादि ॥ ९९ ॥

“दशशुलीकषायेण विश्वमन्धसमं पिबेत् ।
ज्वरे चैवातिसारे च सशोथे गृहणीगदे ॥”
इति दशशुल्युखी ॥ १०० ॥

“किरातान्धताविश्वचन्दनोद्दीप्यवत्सकैः ।
श्रीधातीसारशमनं विशेषात् ज्वरनाशनम् ॥”
इति किरातादि ॥ १०१ ॥
इति ज्वरातीसाराधिकारः ॥ * ॥

अथातीसारे ।
“धान्यकं नागरं सुस्तं बालकं विश्वमेव च ।
आमशूलविषमन्त्रं पाचनं वद्विदीपनम् ॥”
इति धान्यपञ्चकम् ॥ १०२ ॥

“इदं धान्यचतुष्कं स्थात् पित्तं शुखीं विना पुनः ॥”
इति धान्यचतुष्कम् ॥ १०३ ॥
“कषट्टदाडिमजम्बुशृङ्गाटकपत्रविश्वह्रीवैरम् ।
जलधरनागरसहितं गङ्गामपि वेगिनीं हन्यात् ॥”
इति कषट्टादि ॥ १०४ ॥

“किराततित्तकं सुस्तं वत्सकं सरसाञ्जनम् ।

पिबेत् पितातिसारान्नं सचौद्रं वेदनापहम् ॥”
इति किराततित्तकादि ॥ १०५ ॥

“कुटजलकफलं सुस्तं काथयित्वा जलं पिबेत् ।
अतीसारं जयेदाशु शर्करामधुयोजितम् ॥”
इति कुटजादि ॥ १०६ ॥

“विश्वच्युतास्थिनिर्युहः पीतः सचौद्रशर्करः ।
निहन्त्याच्छर्द्दीतीसारं वैश्वानर इवाहुतिम् ॥”
इति विश्वादिकायः ॥ १०७ ॥

“पटोलयवधन्याककायः पेयः सुश्लीतलः ।
शर्करामधुसंमिश्रच्छर्द्दीतीसारनाशनः ॥”
इति पटोलादिकायः ॥ १०८ ॥

“कुटजं दाडिमं सुस्तं धातकी विश्वबालकम् ।
लोभचन्दनपाठाश्च कषायं मधुना पिबेत् ॥
सामे सशुले रक्ते च पिच्छास्त्रावे च श्लेष्टे ।
कुटजादिरिति ख्यातः सर्वातीसारनाशनः ॥”
इति कुटजादि ॥ १०९ ॥

“समङ्गातिविषा सुस्तं विश्वं ह्रीवैरधातकी ।
कुटजलकफलं विश्वं काथः सर्वातिसारशुत् ॥”
इति समङ्गादि ॥ ११० ॥

“कुटजलकृतकाथो घनीभूतः सुशोभनः ।
लोहितोऽतिविषायुक्तः सर्वातीसारनाशनः ॥”
इति कुटजकायः ॥ १११ ॥

“सवत्सकः सातिविषः सविश्वः
सोदीप्यसुस्तैश्च हतः कषायः ।
सामे सशुले सह श्रोणिते च
चिरप्रवृत्तेऽपि हितोऽतिसारे ॥”
इति वत्सकादि ॥ ११२ ॥

“कषायो मधुना पीतस्त्वचो दाडिमवत्सकात् ।
सद्यो जयेदतीसारं सरक्तं दुर्निवारणम् ॥”
इति कुटजदाडिमम् ॥ ११३ ॥ * ॥

अथ गृहश्याम् ।
“गृहणीमाश्रितं दोषमतीसारवदाचरेत् ।
अतीसारोक्तविधिना तस्यामश्च विपाचयेत् ॥
नागरातिविषामुस्तकायः स्यादामपाचनः ॥”
इति नागरादि ॥ ११४ ॥ * ॥

अथाग्निमान्धे ।
“विश्वभयागुडूचीनां कषायेण घडूषणम् ।
पिबेत् श्लेष्मणि मन्धेऽथौ त्वक्पत्रसुरभीकृतम् ॥
पञ्चकोलं समरिचं घडूषणमुदाहृतम् ॥”
इति सङ्घूषणविश्वदि ॥ ११५ ॥ * ॥

अथामाजीर्णं ।
“धान्यनागरसंसिद्धं तोयं दद्याद्विचक्षणः ।
आमाजीर्णप्रशमनं दीपनं वस्तिशोधनम् ॥”
इति धान्यशुखी ॥ ११६ ॥ * ॥

अथ पाण्डुरोगे ।
“फलत्रिकान्धतावासातिक्ताभृन्मिस्तविश्वजः ।
कायः चौद्रयुतो हन्यात् पाण्डुरोगं सकामलम् ॥”
इति फलत्रिकादि ॥ ११७ ॥ * ॥

अथ रक्तपित्ते ।
“जलं खर्जूरान्ध्रीकामधुकैः सपरुषकैः ।
श्रुतशीतं प्रयोक्तव्यं तर्पणार्थं सशर्करम् ॥”
इति खर्जूरदिजलम् ॥ ११८ ॥ * ॥